

СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ

от 15 юли 1996 година

прието от Съвета на основание член К.3 от Договора за Европейски съюз, относно борбата с расизма и ксенофобията

(96/443/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейски съюз,

като взе предвид инициативата на Кралство Испания,

като има предвид, че държавите-членки разглеждат приемането на правила за борбата с расизма и ксенофобията като въпрос от общ интерес, в частност в съответствие с член К.1 , параграф 7 от Договора;

като има предвид заключенията относно расизма и ксенофобията, приети от Европейския съвет в Корфу на 24 и 25 юни 1994 г., в Есен на 9 и 10 декември 1994 г., в Кан на 26 и 27 юни 1995 г. и в Мадрид на 15 и 16 декември 1995 г.;

като има предвид, че Консултативната комисия за расизма и ксенофобията, която е създадена от Европейския съвет в Корфу, прие препоръки;

като има предвид, че въпреки усилията, които са положени в последните години от държавите-членки, свързаните с расизъм и ксенофобия престъпления продължават да нарастват;

като изразява загриженост за различията между някои на наказателноправни системи относно наказанията за отделни видове расистко и ксенофобско поведение, които представляват пречки пред международното съдебно сътрудничество;

като приема, че международното сътрудничество на всички държави-членки, включително и тези, които не са повлияни на вътрешно ниво от

проблема с расизма и ксенофобията, е необходимо, за да се попречи на извършителите на такива престъпления да злоупотребяват с факта, че расистките и ксенофобските действия имат различна наказателноправна квалификация в различните държави-членки, като се придвижват от една страна в друга, с цел да избегнат наказателно преследване или да избегнат изтърпяване на присъди и по този начин да извършват дейността си безнаказано;

като подчертава, че правото на свобода на изразяване включва задължения и отговорности, включително уважение към правата на другите, както е посочено в член 19 от Международния пакт за граждански и политически права на Организацията на обединените нации от 19 декември 1966 г.;

като е решен, като следват общата хуманитарна традиция, да гарантират спазването преди всичко на членове 10 и 11 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 г.;

като желае да продължи започната през 1994г. работа в рамките на дял VI на Договора относно наказателноправните аспекти на борбата с расизма и ксенофобията,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО СЪВМЕСТНО ДЕЙСТВИЕ:

ДЯЛ I

А. В интерес на борбата с расизма и ксенофобията, всяка държава-членка предприема необходимото, в съответствие с процедурата по дял II, за да гарантира ефективно съдебно сътрудничество по отношение на престъпления, които са основани на следните видове поведение, и ако е необходимо за целите на сътрудничеството, да предприеме стъпки, за да се погрижи такова поведение да бъде наказуемо като престъпление, или в противен случай да не спазва принципа на двойна наказуемост на такова поведение, до приемането на необходимите разпоредби:

а) публично подстрекателство към дискриминация, насилие или расова омраза по отношение на група лица или член на такава група, основано на цвят на кожата, раса, религия, национален или етнически произход;

б) публично оправдаване с расистка или ксенофобска цел на престъпления срещу човечеството и нарушения на човешките права;

в) публично отричане на престъпленията, определени в член 6 от Хартата на Международния военен трибунал, включена към Лондонското споразумение от 8 април 1945 г., доколкото то включва поведение, което е презрително или обидно спрямо група лица, определена по цвят на кожата, раса, религия или национален или етнически произход;

г) публично предаване или разпространение на брошури, снимки или други материали, които съдържат изрази на расизъм и ксенофобия;

д) участие в дейността на групи, организации или сдружения, които са свързани с дискриминация, насилие или расова, етническа или религиозна омраза.

Б. В случай на разследване и/или процес срещу престъпления, които са основани на видовете поведение, изброени в параграф А, всяка държава-членка, в съответствие с дял II, подобрява съдебното сътрудничество в следните области и предприема подходящи мерки за:

а) изземане и конфискация на брошури, снимки или други материали, които съдържат изрази на расизъм и ксенофобия, които са предназначени за обществено разпространение, когато такива материали се предлагат на обществото на територията на държава-членка;

б) признаване на принципа, че видовете поведение, които са изброени в параграф А, не трябва да бъдат разглеждани като политически престъпления, което оправдава отхвърляне на молба за взаимно правно сътрудничество;

в) предоставяне на информация на друга държава-членка, за да се позволи на тази държава-членка да инициира, в съответствие с нейния закон, съдебен процес или процес на конфискация в случаите, при които брошури, снимки или други материали, съдържащи израз на расизъм и ксенофобия, се съхраняват в държава-членка с цел дистрибуция или разпространение в друга държава-членка;

г) създаване на контактни точки в държавите -членки, които да отговорят за събиране и обмен на всякаква информация, която би могла да бъде полезна за разследване и процеси срещу престъпления, които се основат на видовете поведение, които са изброени в параграф А.

В. Нищо в настоящото съвместно действие не може да бъде тълкувано като засягащо каквито и да било задължения, които държавите-членки биха могли да имат по международните споразумения, които са изброени по-

долу. Държавите-членки изпълняват настоящото съвместно действие в съответствие с тези задължения и се съобразяват с тези споразумения:

- Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи от 4 ноември 1950 г.;
- Конвенцията за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена от Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г.,
- Конвенцията на преследване и наказване на престъплението геноцид от 9 декември 1948 г.,
- Международната конвенция за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация от 7 март 1966 г.,
- Женевските конвенции от 12 август 1949 г. и Протоколи I и II от 12 декември 1977 г. към тези конвенции;
- Резолюции 827(93) и 955(94) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации,
- Резолюция на Съвета от 23 ноември 1995 г. за защита на свидетелите в борбата с международната организирана престъпност¹, в случаите на наказателен процес за видовете поведение, които са изброени в параграф А, ако свидетели са призовани в друга държава-членка.

ДЯЛ II

Всяка държава-членка дава подходящи предложения за прилагането на настоящото съвместно действие за разглеждане от компетентните органи с оглед тяхното приемане.

Съветът оценява до края на юни 1998 г. изпълнението от държавите-членки на техните задължения по настоящото съвместно действие, като отчита декларациите, които са приложени към него.

Настоящото съвместно действие и приложените декларации, които са одобрени от Съвета и не нарушават прилагането на настоящото съвместно

¹ ОВ С 327, 7.12.1995 г., стр. 5.

действие от държавите-членки, които са различни от онези, които са засегнати от тези декларации, ще бъдат публикувани в Официален вестник.

Съставено в Брюксел на 15 юли 1996 година.

За Съвета:
Председател
D.Spring

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДЕКЛАРАЦИИ ПО ДЯЛ II

1. Декларация на гръцката делегация към дял I.Б, буква б):

„Гърция тълкува дял I.Б, буква б) в светлината на съответните разпоредби на нейната Конституция, които забраняват предприемането на всякакви действия срещу лица, изправени пред съдебно преследване на политическа основа.”

2. Декларация на френската делегация към дял I.Б, пето тире:

„Франция посочва, че Допълнителен протокол I от 8 юни 1977 г. към Женевските конвенции от 1949 г. не може да бъде използван срещу нея, тъй като Франция нито е ратифицирала, нито е подписала този инструмент, и той не може да се счита за източник на международно обичайно право, което е приложимо при въоръжени конфликти.”

3. Декларация на делегацията на Обединеното кралство относно дял I:

„Делегацията на Обединеното кралство декларира, че за целите на прилагането на съвместното действие от Обединеното кралство, и като има предвид разпоредбите и общите принципи на наказателното право на Обединеното кралство, Обединеното кралство ще прилага дял I, параграф А, букви от а) - д) и препратките към тях, когато съответното поведение е заплашително, оскърбително или обидно и е предприето с цел разпалване на расова омраза, или е вероятно да разпали такава.

Това включва, в съответствие с дял I.Б и дял II, разрешение за съответните органи в Обединеното кралство да издирват и изземват брошури, снимки или други материали в Обединеното кралство, които са предназначени за разпространение в друга държава-членка, и които е вероятно да предизвикат расова омраза там.

Ако възникнат проблеми при прилагането на тази декларация, Обединеното кралство ще се консултира със съответната държава-членка с оглед преодоляването на възникналите проблеми.”

4. Декларация на датската делегация относно дял I:

„Датската делегация декларира, че за целите на прилагането на съвместното действие от страна на Дания, и като има предвид разпоредбите и общите принципи на датското наказателно право, Дания

ще прилага дял I, параграф А, букви а) - д) и препратки към тях, само когато съответното поведение е заплашително, обидно или унизително.”